

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาและการตรวจสอบรูปแบบโดยใช้การวิจัยกึ่งการทดลอง ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและศึกษาผลจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์โดยการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์การเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ

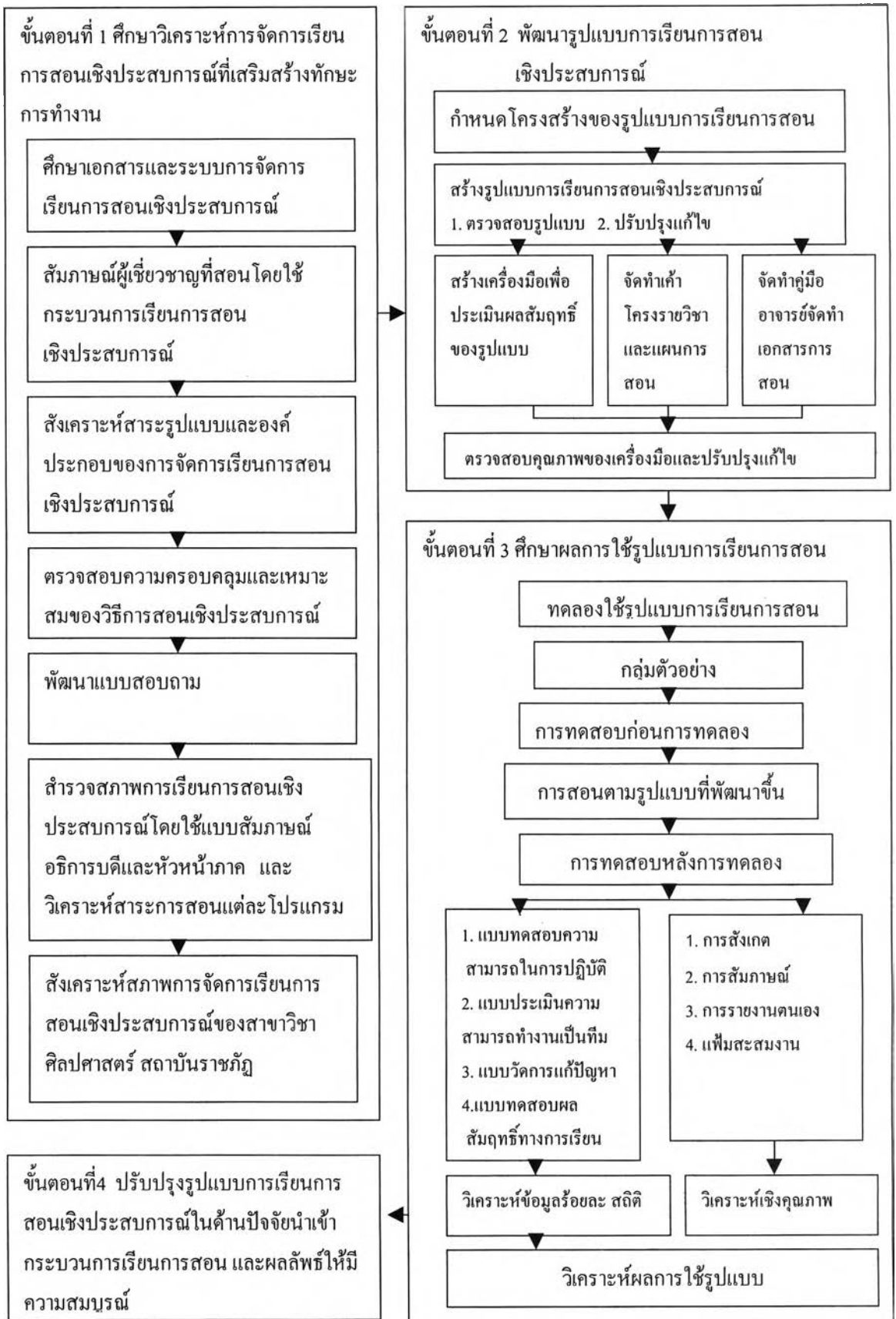
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ

ขั้นตอนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ สรุปเป็นแผนภูมิดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาวิเคราะห์การจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน

ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์เอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับความหมายและลักษณะการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ศึกษาวิเคราะห์ความหมาย การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ การจัดหลักสูตรและวิธีการสอนเชิงประสบการณ์โดยศึกษาวิเคราะห์ในด้านจุดมุ่งหมายการสอน การจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ วิธีการสอนเชิงประสบการณ์ แนวคิดเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมและการแก้ปัญหา วิธีการสอนเชิง ประสบการณ์ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีการสอนและองค์ประกอบการสอนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมทักษะการปฏิบัติ การทำงานเป็นทีมและการแก้ปัญหา

1.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดหลักการ แนวทางการจัดการเรียนการสอน และวิธีดำเนินการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน

1.3 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อและกิจกรรมการสอนเชิงประสบการณ์ เพื่อนำมากำหนดสื่อและกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน

1.4 แนวคิดเกี่ยวกับการวัดและประเมินการสอนเชิงประสบการณ์ แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการเรียนรู้จากสภาพจริง แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลจากการปฏิบัติ การประเมินผลการทำงานเป็นทีม แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลการแก้ปัญหา และแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลงานหรือโครงการ

2. การสร้างเครื่องมือในการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์

2.1 ผู้วิจัยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้วิธีการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในระดับอุดมศึกษาจากสถาบันต่างๆ ทั้งของรัฐและเอกชน จำนวน 10 ท่าน (รายนามอาจารย์ผู้สอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์อยู่ในภาคผนวก) โดยจัดการเรียนการสอนโดยเริ่มจากให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เชื่อมโยงทำความเข้าใจและประยุกต์ใช้ความรู้จากสภาพจริง กรอบในการวิเคราะห์สาระ ได้แก่ สาเหตุที่จัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายการเรียนการสอน วิธีการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน ปัญหาที่พบจากการนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ประโยชน์ที่ได้รับจากการสอนด้วยรูปแบบนี้ นำผลการสัมภาษณ์มากำหนดกรอบในการสร้างแบบสอบถามและเพื่อทราบถึงสภาพการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในระดับอุดมศึกษาในประเทศไทย

2.2 นำผลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อนำมากำหนดวิธีการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน กำหนดระบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ตัวบ่งชี้ของพฤติกรรมที่จะวัดซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์หรือการสอน จำนวน 7 คน โดยใช้กิจกรรมตรวจสอบความครอบคลุมและความเหมาะสมของเนื้อหา ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างที่ให้ผู้เชี่ยวชาญเลือกข้อความหรือรายการที่เหมาะสมไว้ หรือให้คัดรายการที่ไม่เหมาะสมออกและให้แสดงความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด โดยการส่งกรอบแนวคิดรายการวิธีการสอนและรายการลักษณะคำถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญก่อนแล้วจึงตามไปสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

1. เป็นอาจารย์ที่สอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ หรืออาจารย์ 3 ระดับ 9 และมีประสบการณ์สอนไม่ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 2 คน
2. เป็นอาจารย์ผู้สอนด้านกิจกรรมนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 1 คน
3. เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ 1 คน
4. เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน
5. เป็นอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของสถาบันราชภัฏที่มีตำแหน่งในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 1 คน

2.3 นำเครื่องมือที่ได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และอาจารย์คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมนิเทศศาสตร์และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวนกลุ่มละ 30 คน ณ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ได้ค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบสอบถามของนักศึกษา คือ 0.94 ค่าความเชื่อมั่นสำหรับแบบสอบถามของอาจารย์คือ 0.92

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน

1. สร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ โดยลำดับดังนี้

1.1 สังเคราะห์กรอบแนวคิด ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ การประเมินผลการเรียนการสอนจากสภาพจริง การประเมินด้านทักษะการปฏิบัติการแก้ปัญหา และการทำงานเป็นทีม แล้วนำมากำหนดหลักการ เหตุผล และองค์ประกอบสำคัญ

ของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน

1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของสถาบันราชภัฏและหัวหน้าโปรแกรมต่างๆของสาขาศิลปศาสตร์สถาบันราชภัฏเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของสาขาศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ การวิเคราะห์หลักสูตรของสาขาศิลปศาสตร์ และวิธีการสอน การประเมินผล นำมากำหนดวิธีการสอน ขั้นตอนการสอน สื่อและกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน และองค์ประกอบในการประเมินรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสถาบันราชภัฏ

1.3 สร้างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ โดยกำหนดองค์ประกอบและรายละเอียดของรูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย 6 ส่วน คือ

1.3.1 แนวคิดและหลักการการจัดการเรียนการสอน ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้จากการกระทำด้วยตนเองของผู้เรียนโดยใช้โครงการและกิจกรรมทั้งในและนอกชั้นเรียน

1.3.2 จุดมุ่งหมายการสอน เพื่อการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ การทำงานเป็นทีม และทักษะการแก้ปัญหา

1.3.3 กระบวนการเรียนการสอน

วิธีการสอน เน้นการสอนปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียน เรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นกลุ่ม การสอนโดยใช้การเรียนรู้จากปัญหาและ การสอนโดยใช้สื่อต่างๆ

ขั้นตอนการสอน เริ่มจากการสร้างประสบการณ์จากการปฏิบัติกิจกรรม การอภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสรุป และการประยุกต์ใช้

กิจกรรมการเรียนการสอน จัดกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนและกิจกรรมการสอนนอกชั้นเรียน กิจกรรมการสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การใช้กรณีศึกษา การอภิปรายกลุ่ม การสัมมนา การสอนผ่านสื่อมวลชน การสอนนอกชั้นเรียน ได้แก่ การฝึกปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม การค้นคว้าข้อมูล การทำโครงการ และการท่องเที่ยวเดินทาง

สื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอน ใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิดีโอ โทรทัศน์ วิทยุ เทป สไลด์ และคอมพิวเตอร์

1.3.4 การประเมินผล ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการปฏิบัติ ทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการแก้ปัญหา

1.3.5 แนวทางการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนและรายวิชาที่สามารถนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ไปใช้

1.4 สร้างคู่มือสำหรับผู้สอนซึ่งประกอบไปด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับการนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน ไปใช้โดยมีการยกตัวอย่างกิจกรรม

ต่างๆ ที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน

1.5 ตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและเชิงโครงสร้าง เกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ เลือกตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ดังนี้

1. เป็นอาจารย์ผู้สอนด้านการประชาสัมพันธ์ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่สอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน

2. เป็นอาจารย์ผู้สอนโปรแกรมนิเทศศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ จำนวน 1 คน

3. เป็นอาจารย์ผู้สอนที่สอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำนวน 2 คน

ประเด็นที่ตรวจสอบ คือ

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน มีความเหมาะสมเพียงใด

2. ขั้นตอนการสอนและรายละเอียดการสอนในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่

3. รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่สร้างขึ้นมีความครอบคลุมในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการเรียนการสอน และผลลัพธ์หรือไม่

4. รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้หรือไม่

การตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและตัดสินใจว่าประเด็นต่างๆมีความเหมาะสม ไม่แน่ใจ หรือไม่เหมาะสมโดยใช้สูตรในการคำนวณดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Index of Item – Objective Congruence : IOC) (Rowinelli and Hambleton ,1977 อ้างถึงใน ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2539)

ทั้งนี้ถือเกณฑ์ค่าดัชนีความสอดคล้อง ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป จึงยอมรับว่ารูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมโดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC = ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

R = ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ
แสดงในตารางต่อไปนี้

**ตารางที่ 9 ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของสาขาศิลปศาสตร์
สถาบันราชภัฏ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ**

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ค่า IOC
1. หลักการ	5	0	0	1
2. รูปแบบการสอนประกอบด้วยขั้นตอนการสอน ครอบคลุมประเด็นต่อไปนี้				
2.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน	5	0	0	1
2.2 ขั้นสร้างประสบการณ์จากการปฏิบัติ	5	0	0	1
2.3 ขั้นอภิปรายและแลกเปลี่ยน ประสบการณ์	5	0	0	1
2.4 ขั้นสรุป	5	0	0	1
2.5 ขั้นประยุกต์	4	0	1	0.8
2.6 ขั้นประเมินผล	5	0	0	1
3 การเรียงลำดับของขั้นตอนการสอนมีความ เหมาะสม	5	0	0	1
4 แต่ละขั้นตอนการสอนมีความสัมพันธ์กัน สอดคล้องส่งเสริมกันและกัน	5	0	0	1
5 ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้	5	0	0	1

จากผลการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ IOC
รวม คือ 0.8 จึงถือว่ารูปแบบการจัดระบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้รับการยอมรับจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามี
ความเหมาะสม

2. การสัมภาษณ์ผู้สอนที่ใช้การสอนเชิงประสบการณ์

2.1 ในการสัมภาษณ์เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์

การศึกษาวิธีการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการทำงาน ได้แก่
อาจารย์ประจำสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน และอาจารย์ประจำในสถาบันราชภัฏที่สอน
ในระดับปริญญาตรีหลักสูตร 4 ปีที่สอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ หรือใช้
แนวคิดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ จำนวนทั้งสิ้น 10 คน (รายนามในภาคผนวก) จาก
สถาบันต่อไปนี้ 1. มหาวิทยาลัยรังสิต 1 คน 2. มหาวิทยาลัยพระจอมเกล้าธนบุรี 3 คน
3. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2 คน 4. สถาบันราชภัฏสวนดุสิต 1 คน 5. สถาบันราชภัฏ

จันทร์เกษม 1 คน 6. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น 2 คน

2.2 ประชากรที่ใช้สำรวจสภาพการเรียนการสอนเชิงประจักษ์เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานประชากรของสถาบันราชภัฏ ได้แก่

2.2.1 อาจารย์ประจำซึ่งสอนอยู่ในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 4 ปีในคณะวิทยาการจัดการ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ จำนวน 683 คน

2.2.2 นักศึกษาสาขาวิชาศิลปศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 2 – 4 ของสถาบันราชภัฏในประเทศไทย จำนวน 8 กลุ่มสถาบัน จำนวน 36 สถาบัน รวมประชากรที่เป็นนักศึกษาทั้งสิ้น 6,976 คน ซึ่งเป็นอาจารย์และนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ประจำปีการศึกษา 2545

2.3 กลุ่มตัวอย่างในการสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนเชิงประจักษ์ของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ดังนี้

2.3.1 ผู้วิจัยดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นจากกลุ่ม สถาบันราชภัฏ 8 กลุ่ม จากนั้นจึงจับฉลากกลุ่มตัวอย่างแบบง่ายกลุ่มละ 1 สถาบัน ได้สถาบันราชภัฏ 8 แห่ง คือ

1. สถาบันราชภัฏเชียงใหม่
2. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
3. สถาบันราชภัฏอุดรธานี
4. สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
5. สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
6. สถาบันราชภัฏนครปฐม
7. สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช
8. สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

2.3.2 ผู้วิจัยเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ ซึ่งประกอบด้วย

1. โปรแกรมวิชาในสายดนตรีและศิลปการแสดง ได้แก่ โปรแกรมวิชาดนตรี และ โปรแกรมวิชานาฏศิลป์และการละคร

2. โปรแกรมวิชาในสายมนุษยศาสตร์ ได้แก่ โปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาอังกฤษ

3. โปรแกรมวิชาในสายนิเทศศาสตร์ ได้แก่ นิเทศศาสตร์

4. โปรแกรมวิชาในสายศิลปกรรมและศิลปะประยุกต์ ได้แก่ ศิลปกรรม

5. โปรแกรมวิชาในสายสังคมศาสตร์ ได้แก่ การพัฒนาชุมชนและรัฐประศาสนศาสตร์

6. โปรแกรมวิชาในสายอุตสาหกรรมบริการ ได้แก่ ภาษาอังกฤษธุรกิจและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

2.3.3 ผู้วิจัยเลือกสาขาวิชาแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คือ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ ประกอบด้วย 2 คณะ คือ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะวิทยาการจัดการ จากนั้นจึงสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยการจับฉลากเลือกกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และนักศึกษาของ

ทั้งสองคณะ ในแต่ละสถาบันราชภัฏที่สุ่มเลือกได้ โดยใช้ตารางของยามาเน (Yamane, 1967) ที่ 95%

2.4 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาในแต่ละกลุ่มสถาบัน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 10 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถาบันราชภัฏในแต่ละกลุ่มสถาบัน

กลุ่มสถาบัน	อาจารย์				นักศึกษาชั้นปีที่ 2-4				รวมอาจารย์		รวมนักศึกษา	
	มนุษย์และสังคม		วิทยาการจัดการ		มนุษย์และสังคม		วิทยาการจัดการ		สาขาศิลปศาสตร์		สาขาศิลปศาสตร์	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ด้านนา												
1. สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่	88	37	22	17	611	54	591	73	110	54	1,202	127
พทชชินราช												
2. สถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม	56	24	13	10	414	36	345	43	69	34	759	79
อีสานเหนือ												
3. สถาบันราชภัฏ อุดรธานี	59	25	16	12	767	68	114	14	75	37	881	82
อีสานใต้												
4. สถาบันราชภัฏ บุรีรัมย์	64	27	11	8	336	30	182	22	75	35	518	52
ศรีอยุธยา												
5. สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	78	33	15	11	482	43	215	26	93	44	697	69
ทวารวดี												
6. สถาบันราชภัฏ นครปฐม	72	31	14	10	425	37	443	55	86	41	868	92
ทักษิณ												
7. สถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช	48	21	26	19	624	55	136	17	74	40	760	72
รัตนโกสินทร์												
8. สถาบันราชภัฏ บ้านสมเด็จเจ้า	76	32	25	18	476	42	815	100	101	50	1,291	142
รวม	541	230	142	105	4,135	365	2,841	350	683	335	6,976	715

2.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ ในโปรแกรมวิชาต่างๆ โดยดำเนินการแจกแบบสอบถามทางไปรษณีย์ โดยติดต่อผ่านเลขานุการคณะ พร้อมชี้แจงจุดประสงค์ในการวิจัยและการขอความร่วมมือแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อเก็บรวบรวม

ข้อมูลแล้วได้แบบสอบถามคืนมาทั้งหมด ในส่วนอาจารย์ กลับคืนมา 260 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 77.61 และแบบสอบถามนักศึกษากลับคืนมา 610 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 85.31 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 11 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

กลุ่มสถาบัน	อาจารย์				นักศึกษาชั้นปีที่ 2-4				รวมอาจารย์		รวมนักศึกษา	
	มนุษย์และสังคม		วิทยาการจัดการ		มนุษย์และสังคม		วิทยาการจัดการ		สาขาศิลปศาสตร์		สาขาศิลปศาสตร์	
	ส่งไป	กลับคืน	ส่งไป	กลับคืน	ส่งไป	กลับคืน	ส่งไป	กลับคืน	ส่งไป	กลับคืน	ส่งไป	กลับคืน
ล้านนา												
1. สถาบันราชภัฏ เชียงใหม่	37	35	17	6	54	53	73	30	54	41	127	83
พชรชินราช												
2. สถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม	24	19	10	6	36	33	43	40	34	25	79	73
อีสานเหนือ												
3. สถาบันราชภัฏ อุดรธานี	25	18	12	10	68	56	14	12	37	28	82	68
อีสานใต้												
4. สถาบันราชภัฏ บุรีรัมย์	27	24	8	4	30	29	22	21	35	28	52	50
ศรีอยุธยา												
5. สถาบันราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา	33	30	11	7	43	38	26	22	44	37	69	60
ทวารวดี												
6. สถาบันราชภัฏ นครปฐม	31	27	10	5	37	36	55	52	41	32	92	88
ทักษิณ												
7. สถาบันราชภัฏ นครศรีธรรมราช	21	19	19	4	55	37	17	15	40	23	72	52
รัตนโกสินทร์												
8. สถาบันราชภัฏ บ้านสมเด็จฯ	32	29	18	17	42	41	100	95	50	46	142	136
รวม	230	201	105	59	365	323	350	287	335	260	715	610

2.6 เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือต่างๆ เพื่อใช้ในการพัฒนาและประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานสำหรับนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏ ดังแสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 12 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาและประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์

จุดประสงค์	เครื่องมือ	ผลลัพธ์
1. เพื่อให้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน	1. แบบสัมภาษณ์ 2. แบบสอบถาม 3. ร่างรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์	1. สภาพการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ และวิธีการสอนเชิงประสบการณ์ 2. รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์
2. เพื่อใช้ในการดำเนินการเรียนการสอน	แผนการสอนวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ จำนวน 45 คาบ	วิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน
3. เพื่อใช้ประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม	แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม	คะแนนการทดสอบความสามารถในการทำงานเป็นทีม
4. เพื่อใช้วัดทักษะการแก้ปัญหา	แบบวัดทักษะการแก้ปัญหา	คะแนนการทดสอบทักษะการแก้ปัญหา
5. เพื่อใช้วัดทักษะการปฏิบัติ	แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติ	คะแนนการทดสอบความสามารถในการปฏิบัติ
6. เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประชาสัมพันธ์ก่อนเรียนและหลังเรียน	คะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
7. เพื่อประเมินพัฒนาการของทักษะในการทำงาน	แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์	ความสามารถในการปฏิบัติงานของผู้เรียน
8. เพื่อประเมินผลย้อนกลับด้านการเรียนรู้เชิงประสบการณ์	แบบรายงานตนเอง เพิ่มสะสมงาน	ทัศนคติที่มีต่อการเรียนการสอน

2.6.1 แบบสอบถาม

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ที่เสริมทักษะการทำงาน โดยการศึกษาแนวความคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ของ Kolb (1984) และขั้นตอนการสอนแบบโพร์เม็ทซิสเต็ม ของ Morris and Macarthy (1990) วิธีและเทคนิคการสอนเชิงประสบการณ์ของ Jackson และ Dovgh (1994) และจากการวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์ เกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในระดับอุดมศึกษา

แบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ฉบับ คือ ฉบับที่หนึ่งเป็นแบบสอบถามเชิงประสพการณ์ สำหรับนักศึกษาและแบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์ต่อการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์

แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาสาขา วิชาศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏต่อการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนทั่วไป ในสถาบันราชภัฏ และตอนที่ 3 การสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์มี ลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

แบบสอบถามสำหรับอาจารย์ ในการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของอาจารย์สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏต่อการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์ ตอนที่ 2 สภาพการเรียนการสอนทั่วไป และตอนที่ 3 สภาพการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์ในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบและแบบแสดง ความคิดเห็นเพิ่มเติม

สำหรับแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงหรือปฏิบัติน้อยที่สุด

การแปลความหมายของช่วงคะแนน

- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แสดงว่า นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าเป็นจริงหรือปฏิบัติในระดับน้อยที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แสดงว่า นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าเป็นจริงหรือปฏิบัติในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แสดงว่า นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าเป็นจริงหรือปฏิบัติในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แสดงว่า นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าเป็นจริงหรือปฏิบัติในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แสดงว่า นักศึกษาหรืออาจารย์เห็นว่าเป็นจริงหรือปฏิบัติในระดับมากที่สุด

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มี ประสพการณ์ในการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์ในระดับอุดมศึกษา จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา

ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การทดลองเครื่องมือ

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามสภาพการเรียนการสอนเชิงประสพการณ์ที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วไปทดลองใช้กับอาจารย์กลุ่มตัวอย่าง และนักศึกษากลุ่มตัวอย่างชั้นปีที่ 2 – 4 ของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในระดับปริญญาตรีของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวนอาจารย์และนักศึกษากลุ่มละ 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่เก็บได้นำไปตรวจสอบความเที่ยงโดยการหาค่าความคงที่ภายในด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา คอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับของอาจารย์เท่ากับ 0.92 แบบสอบถามทั้งฉบับของนักศึกษาเท่ากับ 0.94

2.6.2 แผนการสอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ

ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ จำนวน 45 คาบ รวมเวลาทั้งสิ้น 16 สัปดาห์

การกำหนดรายวิชาที่จะสอน

ผู้วิจัยเลือกรายวิชา 3031101 หลักการประชาสัมพันธ ซึ่งเป็นรายวิชาที่เปิดสอนในภาคการเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 มีเนื้อหาครอบคลุมเกี่ยวกับหลักการและระบบการดำเนินงานประชาสัมพันธทั้งระบบ ตั้งแต่การวิจัย ค้นหาข้อมูล การวางแผนการผลิตสื่อและเครื่องมือการประชาสัมพันธ และการประเมินผลการประชาสัมพันธ รวมทั้งแนะนำให้รู้จักหน่วยงานประเภทต่าง ๆ ของการประชาสัมพันธ เป็นวิชาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้หลักทฤษฎีและได้ฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง ซึ่งตรงกับแนวคิดและหลักการสอนที่พัฒนาขึ้น รวมทั้งเป็นวิชาในหมวดวิชาแรกของการประชาสัมพันธของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จึงเลือกรายวิชานี้เป็นวิชาที่ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

คำอธิบายรายวิชา 3031101 หลักการประชาสัมพันธ

ศึกษาความหมาย ความสำคัญ วัฒนาการของการประชาสัมพันธ แนวคิด หลักการ และกระบวนการดำเนินงานประชาสัมพันธ การใช้สื่อและกิจกรรมพิเศษเพื่อการประชาสัมพันธ ลักษณะงานประชาสัมพันธขององค์กร หรือหน่วยงานประเภทต่างๆ ประชาสัมพันธ์กับการประชาสัมพันธ คุณสมบัติ หน้าที่ จรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธและสภาพแวดล้อมของงานประชาสัมพันธในปัจจุบัน

แผนการสอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาและวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของรายวิชา จากคำอธิบายรายวิชาที่ปรากฏในหลักสูตรสาขาวิชาศิลปศาสตร์ โปรแกรมนิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2545

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดประสงค์รายวิชา โดยจัดลำดับความสำคัญของจุดประสงค์รายวิชาให้มีความสอดคล้องกับการพัฒนานักศึกษาด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการแก้ปัญหาและทักษะการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 3 จัดทำเกณฑ์การประเมินผลที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและจุดประสงค์ในการพัฒนาของนักศึกษา

ขั้นที่ 4 ศึกษาและวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา เพื่อจัดแบ่งเนื้อหาและกำหนดเวลาในการสอน เพื่อให้สอดคล้องกับจุดประสงค์รายวิชาและสามารถพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะการทำงานเป็นทีมแก้ปัญหาและทักษะการปฏิบัติ โดยจัดแบ่งเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการทดลองเป็น 3 ช่วง ช่วงแรกเป็นช่วงของการเตรียมทักษะในการเรียนเชิงประสบการณ์ ได้แก่ ทักษะการทำงานเป็นทีม ทักษะการแก้ปัญหา และทักษะเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะทางวิชาชีพ เช่น การเขียนข่าวประชาสัมพันธ์ การจัดรายวิทยุกระจายเสียง บุคลิกภาพนักประชาสัมพันธ์และการจัดกิจกรรมเพื่อการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น และใช้เวลาว่างเพิ่มเติมสัปดาห์ละ 1 คาบ เป็นเวลา 6 สัปดาห์ จำนวน 6 คาบ สำหรับการจัดกิจกรรมภายนอกห้องเรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียนในช่วงเวลาเรียนและการทดสอบอีก 10 คาบ รวมให้เวลาทดลองทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ 48 คาบ

ขั้นที่ 5 จัดทำเค้าโครงรายวิชาที่สมบูรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วย คำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์ เนื้อหาวิชา สัดส่วนการให้คะแนน และวิธีการประเมินผล

ขั้นที่ 6 นำเค้าโครงรายวิชาและตารางแผนการสอนไปให้อาจารย์ผู้สอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ จำนวน 3 คน พิจารณาความถูกต้องและเหมาะสม

ขั้นที่ 7 ผู้วิจัยแก้ไขเค้าโครงรายวิชาและตารางแผนการสอนตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้สอนรายวิชาดังกล่าวทั้ง 3 คน

ขั้นที่ 8 จัดทำแผนการสอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ จำนวน 50 คาบ ประกอบด้วย สารสำคัญ จุดประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนการสอน สื่อการสอน วิธีการวัดและประเมินผล ภาคผนวกประกอบด้วยเอกสารประกอบการสอน ส่วนการจัดวิธีการเรียนการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละคาบกำหนดให้สอดคล้องกับหลักการของรูปแบบ

ขั้นที่ 9 นำตารางและแผนการสอนที่จัดทำขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการประชาสัมพันธ์จำนวน 5 คน ตรวจสอบความเหมาะสม (ผู้ทรงคุณวุฒิกลุ่มเดียวกับการตรวจสอบรูปแบบการสอน)

การตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พิจารณาตามแบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาและ

ตัดสินว่าประเด็นต่าง ๆ มีความเหมาะสม ไม่แน่ใจหรือไม่เหมาะสม โดยใช้สูตรในการคำนวณดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item – Objective Congruence : IOC) ดังนี้ (ล้วน สายยศ และ อังสนา สายยศ, 2539)

ตารางที่ 13 ผลการตรวจสอบแผนการสอนรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

ประเด็นในการตรวจสอบ	เหมาะสม	ไม่เหมาะสม	ไม่แน่ใจ	ค่า IOC
1. ความครอบคลุมของวัตถุประสงค์ในการสอนแต่ละคาบ	5	0	0	1
2. ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา	5	0	0	1
3. ความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์เนื้อหาวิชา และกิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนแต่ละคาบ	5	0	0	1
4. ความเป็นไปได้ในการนำไปใช้	5	0	0	1

ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ได้ คือ 1 จึงถือได้ว่าแผนการสอนที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นมีความเหมาะสมในการนำไปใช้

ผู้ทรงคุณวุฒิมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คือ

1. ขั้นตอนการสอนในส่วนของ การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และการอภิปรายผลให้รวมมาอยู่ในขั้นตอนเดียวกัน เป็นการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อความเหมาะสมของเวลาที่จำกัด

2. การศึกษานอกสถานที่ควรแบ่งนักศึกษาเป็นสองกลุ่มให้ไปคนละที่เพื่อจะได้มาอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

3. การสอนทักษะการปฏิบัติงานด้านประชาสัมพันธ์ ควรให้นักศึกษาฝึกกรณีศึกษา ปัญหาการประชาสัมพันธ์ในแต่ละบท เนื้อหาการสอนเรียงตั้งแต่การวิจัย การวางแผน การผลิตสื่อและเครื่องมือ และการประเมินผลงานประชาสัมพันธ์

ผู้วิจัยปรับปรุงแผนการสอนตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วจึงนำไปทดลองสอน

2.6.3 แบบทดสอบความสามารถในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์

ในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ เป็นแบบ

ทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาจากกรณีศึกษาปัญหาการประชาสัมพันธ์ โดยหลักการคิดแก้ปัญหาตามทฤษฎีของการประมวลผลข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ทั้งในด้านคำนิยาม องค์ประกอบ ลักษณะการเขียนข้อคำถามและการให้คะแนน

กำหนดกรอบตัวแปร กรอบตัวแปรที่ต้องการประเมินประกอบด้วย

1.1 การระบุปัญหา เป็นความสามารถในการระบุปัญหาของกรณีศึกษาว่าอะไรคือปัญหาของเหตุการณ์ หรือสภาพการณ์นั้น ๆ เป็นการทำความเข้าใจกับปัญหา

1.2 การระบุสาเหตุของปัญหา เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ จัดกลุ่มข้อมูลหาความสัมพันธ์ของเงื่อนไข หรือข้อมูลที่ปรากฏในเนื้อหาเพื่อหาสาเหตุที่ใกล้เคียงกับสาเหตุของปัญหาได้

1.3 การเสนอวิธีการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการเชื่อมโยงความรู้จากสภาพปัญหากับวิชาการด้านการประชาสัมพันธ์เพื่อระบุวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการแก้ปัญหา

1.4 การลงข้อสรุป เป็นความสามารถในการระบุข้อสรุปโดยนำหลักกระบวนการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์เพื่อแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง

1.5 การตรวจสอบผล เป็นความสามารถในการวิเคราะห์ ตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบ การยืนยันข้อสรุป ทำนายผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากข้อสรุป

2. สร้างแบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา ลักษณะของแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเป็นแบบอัตนัย โดยผู้วิจัยเขียนสถานการณ์ปัญหาทางด้านการประชาสัมพันธ์แล้วกำหนดโจทย์คำถามและกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

1. การระบุปัญหา

1.1 ระบุปัญหาได้ถูกต้องได้ 2 คะแนน

1.2 ระบุปัญหาได้ไม่ตรงประเด็นแต่มีความใกล้เคียงได้ 1 คะแนน

1.3 ระบุปัญหาผิดหรือไม่สามารถระบุปัญหาได้ 0 คะแนน

2. การระบุสาเหตุของปัญหา

2.1 ระบุสาเหตุได้ตั้งแต่ 2 สาเหตุขึ้นไปได้ 2 คะแนน

2.2 ระบุสาเหตุได้ 1 สาเหตุได้ 1 คะแนน

2.3 ระบุสาเหตุผิด หรือไม่ระบุได้ 0 คะแนน

3. การเสนอวิธีการแก้ปัญหา

3.1 บอกรูปวิธีการแก้ปัญหาได้ 2 วิธีขึ้นไปได้ 2 คะแนน

3.2 บอกรูปวิธีการแก้ปัญหาได้ 1 วิธีได้ 1 คะแนน

3.3 ไม่ระบุวิธีการแก้ปัญหาหรือคำตอบผิดได้ 0 คะแนน

4. การลงข้อสรุปวิธีการแก้ปัญหา
 - 4.1 บอกวิธีการที่เหมาะสมและระบุขั้นตอนการแก้ปัญหา
การประชาสัมพันธ์ได้ถูกต้อง ได้ 2 คะแนน
 - 4.2 บอกวิธีการที่เหมาะสม แต่ไม่สามารถระบุขั้นตอนการแก้ปัญหา
การประชาสัมพันธ์ได้ถูกต้องได้ 1 คะแนน
 - 4.3 ไม่ระบุวิธีการที่เหมาะสมหรือคำตอบผิดได้ 0 คะแนน
5. การตรวจสอบผลการแก้ปัญหา
 - 5.1 วิเคราะห์ผลได้ 2 ประเด็นขึ้นไปได้ 2 คะแนน
 - 5.2 วิเคราะห์ผลได้ 1 ประเด็นได้ 1 คะแนน
 - 5.3 วิเคราะห์ผลไม่ถูกต้องหรือไม่ตอบได้ 0 คะแนน
6. นำแบบวัดการปฏิบัติงานด้านการประชาสัมพันธ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้าน
การประชาสัมพันธ์ 5 ท่าน ซึ่งมีคุณสมบัติดังนี้
 - 6.1 เป็นนักวิชาชีพด้านการประชาสัมพันธ์ ตำแหน่งระดับหัวหน้างาน
ด้านการประชาสัมพันธ์ไม่ต่ำกว่า 12 ปี 1 คน
 - 6.2 เป็นนักวิชาการด้านการประชาสัมพันธ์ มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำ
กว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ 2 คน
 - 6.3 เป็นนักวิชาการด้านการประชาสัมพันธ์และเคยทำงานด้านการประชา
สัมพันธ์มาไม่ต่ำกว่า 5 – 10 ปี 2 คน

นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความถูกต้องของภาษา ความเหมาะสมของ
สถานการณ์ เกณฑ์การให้คะแนน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ มีดังนี้

1. ตัดทอนสถานการณ์ออกไปจากเดิม 10 สถานการณ์ให้เหลือ 6 สถานการณ์
เพราะสถานการณ์มากเกินไปเมื่อเทียบกับเวลาที่ใช้ทำแบบทดสอบ
2. สถานการณ์ควรเป็นสถานการณ์ที่ง่ายและใกล้ตัวนักศึกษา ดังนั้นสถานการณ์
เกี่ยวกับการอนุรักษ์สัตว์ป่าควรตัดออกไป
3. เพิ่มระยะเวลาในการทำแบบวัด เดิมกำหนด 1 ชั่วโมง ควรเพิ่มเป็น 1 ชั่วโมง
30 นาที

ผู้วิจัยปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

7. นำแบบวัดไปทดสอบกับนักศึกษาระชาภักดิ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้แก่นักศึกษาสถาบันราชภัฏราชนครินทร์จำนวน 30 คน

8. คำนวณหาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach โดยมีเกณฑ์ว่าค่าความเที่ยงต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรม SPSS+ ได้ค่าความเที่ยง 0.92

2.6.4 แบบวัดความสามารถในการคิดแก้ปัญหา

เป็นแบบทดสอบอัตนัยมาตรฐานของประยูร บุญใช้ (2544) ในโปรแกรมการวัดและประเมินผลการศึกษา เป็นแบบทดสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกโดยแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ ร้อยละ 27 แล้วเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้ค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการคำนวณค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ในช่วง 0.57 – 0.77 ค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach โดยมีเกณฑ์ว่าค่าความเที่ยงต้องมีค่าตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรม SPSS+ ได้ค่าความเที่ยง 0.97

ผู้วิจัยนำแบบวัดการแก้ปัญหาไปทดสอบหาค่าความเที่ยง 2 ครั้งกับนักศึกษาที่ใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 โปรแกรมนิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 30 คน หาค่าความเที่ยงของแบบวัดโดยใช้สูตร Coefficient Alpha ของ Cronbach ซึ่งผลการคำนวณจากโปรแกรม SPSS+ ได้ค่าความเที่ยงครั้งที่ 1 เท่ากับ 0.92 หลังจากนั้นอีกสองอาทิตย์ผู้วิจัยไปหาค่านำแบบวัดเดิมไปวัดซ้ำและหาค่าความเที่ยงอีกครั้งเป็นครั้งที่ 2 ได้ค่าความเที่ยง 0.89 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 นำมาหาค่าความสัมพันธ์ได้เท่ากับ .000* แสดงว่าแบบวัดการแก้ปัญหามีความเที่ยงที่เชื่อถือได้

2.6.5 แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม

ผู้วิจัยสร้างแบบประเมินเพื่อใช้เป็นแนวทางการประเมินทักษะการทำงานเป็นทีม โดยศึกษาแนวคิดทฤษฎีการทำงานเป็นทีมของเบลคและมูตัน (1987) กระบวนการทำงานเป็นทีมของ ชัยพร วิชชาวุธ (2538) และเปรมฤดี คฤหเดช (2540)

แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม มี 4 ขั้นตอน ได้แก่

1. ความเข้าใจในการทำงานเป็นทีม ได้แก่ การกำหนดเป้าหมาย การปฏิบัติงาน และการประเมินผลการปฏิบัติงาน
2. ทักษะในการทำงานเป็นทีม ได้แก่ การให้ความร่วมมือก่อนปฏิบัติงาน การกำหนดเป้าหมายของงาน การวางแผนก่อนการปฏิบัติงาน การแบ่งงาน การปฏิบัติงาน การติดตาม และตรวจสอบผลการทำงาน มีจำนวน 10 ข้อ
3. กระบวนการทำงานร่วมกันเป็นทีม ได้แก่ ความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับงาน ความเข้าใจตรงกันในบทบาท และความเข้าใจตรงกันในการทำงาน เนื้อหาการประเมินกระบวนการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย

3.1 ความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับงาน ได้แก่ การระดมความคิดเห็น การรับฟังความคิดเห็น การวางแผน

3.2 ความเข้าใจตรงกันในบทบาท ได้แก่ การแบ่งงาน

3.3 ความเข้าใจตรงกันในการทำงาน ได้แก่ ความร่วมมือประสานงาน ความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานและความสามัคคี

4. ความพึงพอใจในการทำงานเป็นทีม ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อผลงาน ความพึงพอใจในกระบวนการทำงานร่วมกัน และความพึงพอใจในการแสดงออกและสมาชิกทีมงาน

มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

5 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

4 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก

3 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

2 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย

1 หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

การแปลความหมายของช่วงคะแนน

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 แสดงว่าข้อความนั้นตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา นำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ในด้านการทำงานเป็นทีม 3 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยกำหนดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถาม ดังนี้ (รายนามผู้ทรงคุณวุฒิอยู่ในภาคผนวก)

1. อาจารย์ที่สอนด้านการทำงานเป็นทีมของสถาบันราชภัฏ 1 คน

2. อาจารย์ที่มีผลงานวิชาการด้านการทำงานเป็นทีม 1 คน

3. อาจารย์ที่สอนในสัมนาการวัดและประเมินผล 1 คน

ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

การหาค่าความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในสถาบันราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 30 คน แล้วตรวจสอบความเที่ยงโดยการหาค่าคงที่ภายในด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบประเมินทั้งหมด $= 0.93$

2.6.6 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนในรายวิชา

หลักการประชาสัมพันธ์

แบบทดสอบก่อนและหลังการเรียนในรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ (3031101) เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดผลด้านพุทธิพิสัยในรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ (3031101) ซึ่งสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหารายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์และพฤติกรรมที่ต้องการวัด

2. กำหนดเนื้อหาหลักการประชาสัมพันธ์ (3031101) เพื่อนำไปทดลองสอน จากการศึกษาทำให้ได้เนื้อหาดังต่อไปนี้ ความหมายและความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ ประวัติวิวัฒนาการของการประชาสัมพันธ์ ความหมายของคำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์ หน้าที่ของนักประชาสัมพันธ์และลักษณะการดำเนินงาน เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ สื่อและกิจกรรมพิเศษ กลุ่มประชาชนและประชาคม ภาพลักษณ์กับการประชาสัมพันธ์ การประชาสัมพันธ์ขององค์การประเภทต่างๆ คุณสมบัติและจรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์และสภาพแวดล้อมของงานประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต

3. สร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ และแบบจับคู่ 10 ข้อ โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วิเคราะห์มาจากตารางวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้แบบทดสอบมีความตรงเชิงเนื้อหา

4. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการศึกษา จำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบวิชาการประชาสัมพันธ์

4.1 เป็นอาจารย์ที่สอนไม่ต่ำกว่า 1 ปี สาขาการศึกษาประชาสัมพันธ์ มีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 2 คน

4.2 เป็นอาจารย์ผู้สอนสาขาการศึกษาประชาสัมพันธ์ของสถาบันเอกชน ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านการประชาสัมพันธ์ และสอนด้านการประชาสัมพันธ์มาไม่ต่ำกว่า 10 ปี (รายนามในภาคผนวก)

1. ทำการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญดังนี้ เช่น ข้อ 1 หน้า 1 ข้อ ก. ให้ปรับจากความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานสถาบันกับกลุ่มประชาชน เป็น เพิ่มคำว่า “การส่งเสริม” หน้าคำว่าความสัมพันธ์ การแก้คำผิด ดังนี้ ข้อ 3 ปรับคำว่า ภาพพจน์ เป็น “ภาพลักษณ์” ข้อ 18 สื่อประเพณี เพิ่มวงเล็บว่า Traditional Media ท้ายประโยค และข้อ 28 ข้อ ข พิมพ์ผิด วิธี ตกสระอิ

ผู้วิจัยปรับแก้ตามผู้เชี่ยวชาญเสนอเรียบร้อยแล้ว

6. นำข้อสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักศึกษา ที่มีคุณลักษณะคล้ายกลุ่มทดลอง คือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมนิเทศศาสตร์ชั้นปีที่ 2

สถาบันราชภัฏราชชนครินทร์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเที่ยงของข้อสอบโดยใช้สูตร KR-20 (Kuder Richardson) ได้ค่า $R = 0.7407$

หลักการในการสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ก. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน

วัตถุประสงค์ เพื่อประเมินความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับหลักการประชาสัมพันธ์ก่อนและหลังการเรียน

ในการสร้างแบบทดสอบสาระการเรียนการสอนวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ สำหรับวัดผลผู้เรียนก่อนและหลังเรียนวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยมีหลักการดังต่อไปนี้

1. การกำหนดสัดส่วนการให้คะแนนดังต่อไปนี้

1.1 ความหมายและความสำคัญของการประชาสัมพันธ์	การให้คะแนน 5 คะแนน
1.2 ประวัติและวิวัฒนาการของการประชาสัมพันธ์	การให้คะแนน 5 คะแนน
1.3 ความหมายของคำต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์	การให้คะแนน 10 คะแนน
1.4 หน้าที่ของนักประชาสัมพันธ์ในการดำเนินงาน	การให้คะแนน 10 คะแนน
1.5 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ สื่อและกิจกรรมพิเศษ	การให้คะแนน 10 คะแนน
1.6 กลุ่มประชาชนและประชาคม	การให้คะแนน 5 คะแนน
1.7 ภาพลักษณ์กับการประชาสัมพันธ์	การให้คะแนน 5 คะแนน
1.8 การประชาสัมพันธ์ขององค์การประเภทต่าง ๆ	การให้คะแนน 5 คะแนน
1.9 คุณสมบัติและจรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์	การให้คะแนน 5 คะแนน

และสภาพแวดล้อมของงานประชาสัมพันธ์ในปัจจุบัน
และแนวโน้มในอนาคต

คะแนนรวมทั้งหมด 60 คะแนน

2. การสร้างข้อกระทง ผู้วิจัยสร้างคำถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของวิชาทั้ง 8 ข้อ

- 2.1 ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญ รวมทั้งหลักการและวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง
- 2.2 ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และทราบถึงวิวัฒนาการความเป็นมาของการประชาสัมพันธ์ของไทยและต่างประเทศ
- 2.3 ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญของภาพลักษณ์เพื่อการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อองค์การได้อย่างถูกต้อง
- 2.4 ผู้เรียนสามารถอธิบายความหมาย ความสำคัญของกลุ่มประชาชนภายในและภายนอกองค์การได้อย่างถูกต้อง

2.5 ผู้เรียนสามารถอธิบายกระบวนการวางแผนประชาสัมพันธ์ และการวิจัยการประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง

2.6 ผู้เรียนสามารถอธิบายการจัดกิจกรรมและเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง

2.7 ผู้เรียนสามารถอธิบายบทบาท และความสำคัญของการประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหน่วยงานราชการและองค์การได้อย่างถูกต้อง

2.8 ผู้เรียนสามารถเข้าใจและทราบถึงคุณสมบัติ จริยธรรม และจรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์ได้อย่างถูกต้อง

ในการสร้างคำถาม ผู้วิจัยสร้างคำถามเพื่อวัดสาระการเรียนรู้การสอนในด้านความรู้ ความเข้าใจ และการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 14 หัวข้อเรื่องที่ทดสอบและระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด

เนื้อหาวิชา	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด			รวมจำนวนข้อกระทง / จำนวนคะแนน
	ความรู้	ความเข้าใจ	การวิเคราะห์	
1. ความหมายและความสำคัญของการประชาสัมพันธ์	3	2		5 / 5
1.1 นิยามของการประชาสัมพันธ์				
1.2 ความสำคัญของการประชาสัมพันธ์				
1.3 ประโยชน์ของการประชาสัมพันธ์				
2. ประวัติและวิวัฒนาการของการประชาสัมพันธ์	5			5 / 5
2.1 การประชาสัมพันธ์ยุคโบราณและยุคใหม่				
2.2 วิวัฒนาการประชาสัมพันธ์ในต่างประเทศ				
2.3 วิวัฒนาการประชาสัมพันธ์ในไทย				
3. ความหมายของคำต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์	4	1		5 / 10
3.1 คำที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานประชาสัมพันธ์				
3.2 คำที่เกี่ยวข้องกับสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์				
3.3 คำที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมพิเศษเพื่อการประชาสัมพันธ์				
4. หน้าที่ของนักประชาสัมพันธ์และลักษณะการดำเนินงาน	3	7		10 / 10
4.1 หน้าที่ของนักประชาสัมพันธ์				
4.2 งานหลักของนักประชาสัมพันธ์				
4.3 ลักษณะการดำเนินงานประชาสัมพันธ์				

ตารางที่ 14 (ต่อ)

เนื้อหาวิชา	ระดับพฤติกรรมที่ต้องการวัด			รวมจำนวนข้อกระทง / จำนวนคะแนน
	ความรู้	ความเข้าใจ	การวิเคราะห์	
5. เครื่องมือการประชาสัมพันธ์ สื่อและกิจกรรมพิเศษ	4	2	2	8 / 10
5.1 เครื่องมือการประชาสัมพันธ์				
5.2 สื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์				
5.3 กิจกรรมพิเศษประชาสัมพันธ์				
6. กลุ่มประชาชนและประชาคม		1	1	2 / 5
6.1 กลุ่มประชาชน				
6.2 ประชาคม				
6.3 การบริหารประเด็นสาธารณะ				
7. ภาพลักษณ์กับการประชาสัมพันธ์		1	1	2 / 5
7.1 ความหมายและประเภทภาพลักษณ์				
7.2 การสร้างภาพลักษณ์				
7.3 หน้าที่ของนักประชาสัมพันธ์ในการเสริมสร้างภาพลักษณ์				
8. การประชาสัมพันธ์ขององค์การประเภทต่าง ๆ			1	1 / 5
8.1 การดำเนินงานประชาสัมพันธ์ขององค์การประเภทต่าง ๆ				
8.2 การจัดตั้งหน่วยงานประชาสัมพันธ์ภายในองค์การ				
8.3 บริษัทที่ปรึกษาทางด้านการประชาสัมพันธ์				
9. คุณสมบัติและจรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์	1			1 / 5
9.1 คุณสมบัติของนักประชาสัมพันธ์				
9.2 จรรยาบรรณของนักประชาสัมพันธ์				
10. สภาพแวดล้อมของงานประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคต			1	1 / 5
10.1 องค์ประกอบที่กำหนดสภาพแวดล้อมของงานประชาสัมพันธ์				
10.2 การเปลี่ยนแปลงในงานประชาสัมพันธ์				
10.3 กิจกรรมเพื่อสังคมขององค์กรต่างๆ ในประเทศไทย				
10.4 แนวโน้มของงานประชาสัมพันธ์ในอนาคต				
รวมจำนวนข้อกระทง / จำนวนคะแนน	20	15	5	40 / 60

2.6.7 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงาน

แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานเป็นแบบสังเกตความสามารถในการปฏิบัติ
 โครงการของผู้เรียนใน 2 ช่วง คือ ช่วงระหว่างเรียน ผู้เรียนจัดโครงการการจัดรายการวิทยุเสียงตาม
 สายภายในสถาบันราชภัฏ และช่วงหลังเรียนผู้เรียนจัดโครงการการทำหนังสือพิมพ์ของสาขา
 ประชาสัมพันธ์ภายในสถาบันราชภัฏ

กรอบแนวคิดในการสังเกต ผู้วิจัยสังเกตกระบวนการทำงาน ความสามารถในการปฏิบัติงาน และผลผลิต โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กระบวนการทำงาน ประกอบด้วยสาระย่อย การแสวงหาข้อมูล ความสามารถในการวางแผนงาน ความสามารถในการทำงานเป็นทีม และความสามารถในการแก้ปัญหา
2. การปฏิบัติงาน ประกอบด้วยสาระย่อย คือ ความสามารถในการปฏิบัติตามแผนและพร้อมของสื่อและเครื่องมือในการทำงาน ความรับผิดชอบและความตรงเวลา
3. ผลผลิตของงาน ประกอบด้วย ความสมบูรณ์ของงาน ความถูกต้องและสาระที่ครบถ้วน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์สรุปและวิเคราะห์สาระนำเสนอในรูปแบบตาราง

2.6.8 แบบสัมภาษณ์อธิการบดีและผู้บริหารระดับสูงเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ

แบบสัมภาษณ์อธิการบดีและผู้บริหารระดับสูงของสถาบันราชภัฏเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ ผู้วิจัยสัมภาษณ์อธิการบดี และผู้บริหารระดับสูงของสถาบันราชภัฏ (รายนามในภาคผนวก) รวมทั้งสิ้น 6 คน ดังนี้

1. อธิการบดีของสถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
2. อธิการบดีของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์
3. อธิการบดีของสถาบันราชภัฏราชชนรินทร์
4. อธิการบดีของสถาบันราชภัฏสงขลา
5. รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการของสถาบันราชภัฏเชียงใหม่
6. รองอธิการบดีฝ่ายการวางแผนของสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

สัมภาษณ์ในประเด็น 6 ประเด็น คือ 1. เป้าหมายของการพัฒนาการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ 2. สนับสนุนการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ 3. รูปแบบการจัดหลักสูตรเชิงประสบการณ์ของสถาบัน 4. การวัดและประเมินผลเชิงประสบการณ์ 5. ปัญหาและอุปสรรค 6. แนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ในสถาบันราชภัฏ นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสรุปสาระสำคัญของการสัมภาษณ์ (รายละเอียดของการสัมภาษณ์อยู่ในภาคผนวก) จากนั้นนำมาสรุปวิเคราะห์สาระนำเสนอในรูปแบบตาราง

2.6.9 แบบสัมภาษณ์หัวหน้าโปรแกรมของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ในสถาบันราชภัฏเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์

แบบสัมภาษณ์หัวหน้าโปรแกรมและอาจารย์ประจำในโปรแกรมสาขาวิชาศิลปศาสตร์ จำนวน 10 คน ในสถาบันราชภัฏ เป็นการสัมภาษณ์โปรแกรมสาขาต่างๆ ของสถาบันราชภัฏดังนี้ (รายนามอยู่ในภาคผนวก)

หัวหน้าโปรแกรมสาขาต่าง ๆ ของสาขาศิลปศาสตร์	สถาบันราชภัฏ
หัวหน้าโปรแกรมสายวิชาดนตรี	นครปฐม
หัวหน้าโปรแกรมสาขาวิชาศิลปกรรม	พระนครศรีอยุธยา
หัวหน้าโปรแกรมสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	พระนครศรีอยุธยาและสวนดุสิต
หัวหน้าโปรแกรมสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	บ้านสมเด็จเจ้าพระยา
หัวหน้าโปรแกรมสาขาวิชาภาษาไทย	พระนครศรีอยุธยา
หัวหน้าโปรแกรมรัฐประศาสนศาสตร์	พระนครศรีอยุธยา
หัวหน้าโปรแกรมการพัฒนาชุมชน	พระนครศรีอยุธยา
หัวหน้าโปรแกรมวิชาการท่องเที่ยวและการโรงแรม	พระนครศรีอยุธยา
อาจารย์ประจำโปรแกรมวิชานาฏศิลป์	พระนครศรีอยุธยา
อาจารย์ประจำโปรแกรมนิเทศศาสตร์	ราชนครินทร์

กรอบการสัมภาษณ์ ได้แก่ จุดมุ่งหมายการผลิตบัณฑิตของโปรแกรม วิธีการเรียน การสอนเชิงประสบการณ์ ขั้นตอนการสอนเชิงประสบการณ์ การประเมินผลเชิงประสบการณ์ และปัญหาที่พบจากการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ นำสาระจากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์และสรุปในรูปแบบตาราง

2.6.10 การวิเคราะห์สาระจากโครงร่างการบรรยาย

การวิเคราะห์สาระวิชาในสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เป็นการวิเคราะห์โครงร่างการบรรยายของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในระดับปริญญาตรี (ภาคปกติ) 4 ปี แบ่งการวิเคราะห์สาระวิชาเป็น 3 ประเภท คือ วิชาหมวดทฤษฎี วิชาหมวดปฏิบัติและวิชาหมวดทฤษฎี และปฏิบัติ ใน 10 โปรแกรมของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ได้แก่ โปรแกรมสายวิชาดนตรี ศิลปกรรม ภาษาอังกฤษ บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ภาษาไทย รัฐประศาสนศาสตร์ การพัฒนาชุมชน การท่องเที่ยวและการโรงแรม นาฏศิลป์ และนิเทศศาสตร์ นำรายวิชาทั้งหมดที่ได้มาสุ่มเลือกโดยใช้การสุ่มอย่างง่าย โปรแกรมละ 3 – 5 วิชาของแต่ละหมวดวิชา ได้แก่ วิชาทฤษฎี วิชาปฏิบัติ วิชาทฤษฎีและปฏิบัติ รวมวิชาในหมวดทฤษฎีของสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏที่นำมาวิเคราะห์ รวม 41 รายวิชา ในส่วนวิชาทฤษฎีและปฏิบัติ นำรายวิชามาวิเคราะห์ รวม 39 วิชา สำหรับวิชาปฏิบัติของสถาบันราชภัฏเป็นวิชาเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติโดยตรง วิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ซึ่งในส่วนวิชาปฏิบัติสาระวิชาในทุกโปรแกรมมีลักษณะเหมือนกัน จึงนำเสนอในบางโปรแกรมให้เห็นภาพรวมของวิชาการฝึกปฏิบัติ พอสังเขป นำเสนอรายวิชาปฏิบัติในโปรแกรมต่างๆ รวม 11 วิชา จากนั้นจึงวิเคราะห์สาระจากโครงร่างการบรรยายและนำเสนอในรูปแบบตาราง (รายละเอียดการวิเคราะห์สาระอยู่ในภาคผนวก) กรอบการวิเคราะห์สาระ ได้แก่ การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายรายวิชา รูปแบบการสอน

กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน และการประเมินผลของทั้งสามหมวดวิชา แล้วจึงสรุปสภาพการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์จากการวิเคราะห์สาระวิชาทั้งสามหมวดวิชา

2.6.11 การรายงานตนเองของนักศึกษา

แบบการรายงานตนเองของนักศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ ประสบการณ์ที่ได้รับจากการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ภายนอกห้องเรียนและประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับภายในห้องเรียน วิเคราะห์สาระในรายละเอียด 3 ด้าน คือ 1. ด้านความรู้ความเข้าใจ 2. ด้านทัศนคติที่มีต่อการเรียน 3. ด้านทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับ นำมาวิเคราะห์สาระและนำเสนอในรูปแบบตาราง

2.6.12 เพิ่มสะสมงานของนักศึกษา

เพิ่มสะสมงานของนักศึกษา (คะแนนเต็ม 10 คะแนน) ประเด็นในการพิจารณาแบ่งเป็น 5 ประเด็น คือ

ประเด็นในการวิเคราะห์คุณภาพของเพิ่มสะสมงานของนักศึกษา

1. การค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมและการเรียงลำดับงาน
2. การแยกแยะข้อมูลระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น
3. เนื้อหาที่จัดเก็บในแฟ้มมีความสอดคล้องกับงานที่มอบหมาย
4. กิจกรรมที่ปรากฏในแฟ้ม หรืองานที่ทำมีคุณภาพที่ดี
5. ผลงานของนักศึกษาแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการประยุกต์ทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน ของสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ

การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ ดำเนินการโดยนำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ไปใช้ในวิชาหลักการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ ฝึกปฏิบัติทักษะการทำงานเป็นทีม การแก้ปัญหาและทักษะปฏิบัติ รวมทั้งเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบและสภาพที่แท้จริง โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. การออกแบบการทดสอบรูปแบบ

แบบการทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนหลังการทดสอบและภายหลังเสร็จสิ้นการทดสอบ 30 วัน (Pretest-Posttest Group Design)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ คือ

นักศึกษาโปรแกรมนิเทศศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา จำนวน 30 คน นอกจากนี้ผู้วิจัยขอความร่วมมือในด้านบุคลากร อุปกรณ์และสถานที่ เช่น โสตทัศนูปกรณ์ ห้องเรียน การใช้เวลาในห้องเรียน การขอความร่วมมือกับฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายวิชาการ หรือฝ่ายกิจการนักศึกษา รวมทั้งฝ่ายประชาสัมพันธ์ของสถาบันซึ่งได้รับความร่วมมือที่ดี

3. การดำเนินการกับกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ติดต่อขอความร่วมมือในการทดลองงานวิจัยจากอธิการบดีสถาบันราชภัฏ และคณบดีคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

3.2 ทดสอบนักศึกษาก่อนการทดลองด้วย แบบวัดการแก้ปัญหา แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลอง (Pretest)

3.3 ดำเนินการสอน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานที่พัฒนาขึ้นในรายวิชาหลักการประชาสัมพันธ์

3.4 เมื่อดำเนินการสอนจบแล้ว ทดสอบนักศึกษาหลังการทดลอง (Posttest) ด้วยแบบวัดการแก้ปัญหา แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติ แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง (Posttest)

3.5 เมื่อเสร็จสิ้นการเรียนการสอนหนึ่งเดือน ผู้สอนนำแบบวัดไปวัดผู้เรียนกลุ่มเดิมเป็นครั้งที่สอง เพื่อวัดการเรียนรู้หลังการเรียนด้วยแบบวัดการแก้ปัญหา แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติ แบบประเมินความสามารถในการทำงานเป็นทีม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการทดลอง (Posttest)

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานที่พัฒนาขึ้นในรายวิชา 3031101 หลักการประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการดำเนินการทดลองหนึ่งภาคการศึกษา คือ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ระหว่างวันที่ 6 มิถุนายน 2546 - วันที่ 28 กันยายน 2546 โดยใช้เวลาในการสอน 3 คาบ/สัปดาห์ จำนวน 10 สัปดาห์ และใช้เวลานอกเวลาเรียนปกติอีกสัปดาห์ละ 1 คาบ จำนวน 6 สัปดาห์ รวมใช้เวลาในการสอนและทดสอบ 16 สัปดาห์ จำนวนทั้งสิ้น 48 คาบ สาเหตุที่ต้องใช้เวลานอกเวลาเรียนปกติในการทดลองสอนเพิ่มเติม เนื่องจากเพื่อมีเวลาในการดูแลการทำงานนอกห้องเรียนของนักศึกษา 6 กลุ่ม ซึ่งต้องผลัดกันใช้อุปกรณ์ และการศึกษานอกสถานที่ซึ่งต้องใช้เวลาที่นักศึกษาว่างตรงกัน ประกอบกับทักษะการทำงานของนักศึกษา ผู้วิจัยจัดอบรมให้อีก 4 ครั้ง ในประเด็นของความคล่องแคล่วเชี่ยวชาญในการค้นคว้าและส่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต การฝึกทักษะการทำงานเป็นทีม การฝึกทักษะทางวิชาชีพ เช่น การจัดทำหนังสือพิมพ์ และการเขียนบทรายการวิทยุกระจายเสียง ต้องเชิญวิทยากร

ภายนอกมาอบรมให้นักศึกษา ซึ่งวิทยากรไม่ว่างในช่วงที่มีการเรียนการสอนปกติ จึงต้องหาเวลานอกตารางเรียนในการฝึกอบรม

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามครบถ้วนแล้ว นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์หาค่าสถิติ และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ สภาพการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์และวิธีการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป (SPSS For Windows)

5.2 ข้อมูลที่ได้รับการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ สัมภาษณ์อธิการบดีและหัวหน้าโปรแกรมวิชาสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏ ใช้การวิเคราะห์สาระและนำเสนอในรูปตาราง

5.3 ข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สาระการสอนจากโครงร่างการบรรยาย นำข้อมูลมาวิเคราะห์สาระและนำเสนอในรูปตารางและสรุปประเด็นสำคัญอีกครั้ง

5.4 ข้อมูลที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในช่วงก่อนและหลังการทดลองหนึ่งเดือน

1. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการทำงานเป็นทีมก่อนและหลังการเรียน ช่วงหลังการเรียนและเสร็จสิ้นการเรียนหนึ่งเดือนด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบค่าที

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนและหลังการเรียน หลังการทดลองและเสร็จสิ้นการเรียนหนึ่งเดือนด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบค่าที

3. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการปฏิบัติก่อนและหลังการเรียนและเสร็จสิ้นการทดลองหนึ่งเดือนด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบค่าที

4. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียน หลังการเรียนและเสร็จสิ้นการเรียนหนึ่งเดือน ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบค่าที

5. วิเคราะห์ผลการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้เรียน การสัมภาษณ์ผู้เรียน การรายงานตนเอง และการประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน ด้วยการวิเคราะห์สาระช่วงก่อนและหลังเรียน แล้วนำสาระมาสรุปเสนอในรูปตาราง

รายละเอียดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยสถิติทดสอบค่าที (t-test)
 - 1.1 เปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติก่อนและหลังการเรียน
 - 1.2 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีมและหลังการเรียน
 - 1.3 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาก่อนและหลังการเรียน
 - 1.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการเรียน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างหลังการเรียนและเสร็จสิ้นการเรียนหนึ่งเดือน
 - 2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการปฏิบัติหลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หลังเสร็จสิ้นจากการเรียนหนึ่งเดือน
 - 2.2 เปรียบเทียบความสามารถในการทำงานเป็นทีมหลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หลังเสร็จสิ้นจากการเรียนหนึ่งเดือน
 - 2.3 เปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาหลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หลังเสร็จสิ้นจากการเรียนหนึ่งเดือน
 - 2.4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนและความคงทนในการเรียนรู้หลังเสร็จสิ้นจากการเรียนหนึ่งเดือน
3. วิเคราะห์สาระและสรุปสาระในรูปแบบตาราง ในช่วงก่อนและหลังเรียน
 - 3.1 วิเคราะห์ผลการสัมภาษณ์ผู้เรียนในช่วงก่อนเรียนและหลังเรียน
 - 3.2 วิเคราะห์ผลการรายงานตนเองของผู้เรียนในช่วงหลังเรียน
 - 3.3 วิเคราะห์ผลจากการวิเคราะห์แฟ้มสะสมงานในช่วงหลังเรียน

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานของผู้เรียนสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ

หลังจากที่ได้นำรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานไปทดลองใช้และประเมินผลการทดลองแล้ว ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานเพื่อรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่พัฒนาขึ้นมีความชัดเจนและเหมาะสม เพื่อเป็นต้นแบบในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ไปใช้ในการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์สำหรับสาขาศิลปศาสตร์ สถาบันราชภัฏในระดับปริญญาตรีอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์พิจารณาจากประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. ด้านจุดประสงค์และองค์ประกอบของการเรียนการสอน วิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนที่บรรลุและไม่บรรลุผลจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงาน

 ด้านนักศึกษา วิเคราะห์คุณลักษณะพื้นฐานของนักศึกษาที่มีความเหมาะสมและไม่เหมาะสมกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

 ด้านผู้สอน วิเคราะห์องค์ประกอบด้านการเตรียมผู้สอนที่จะเฝ้าต่อการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์

 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน วิเคราะห์กิจกรรมการเรียนการสอนที่เชื่อมโยงการเรียนภายในและภายนอกห้องเรียน รวมทั้งสื่อและเครื่องมือประกอบการเรียนการสอนว่าเหมาะสมกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นหรือไม่

2. ด้านกระบวนการ วิเคราะห์การดำเนินการตามกระบวนการเรียนการสอนที่ได้ปฏิบัติจริงว่ามีความสอดคล้องกับหลักการ และวิธีการสอนที่กำหนดไว้หรือไม่ ขั้นตอนการสอนมีความเหมาะสมหรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร รวมทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในและนอกห้องเรียน และการใช้เวลาในการสอน และการสอบว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

3. ด้านผลลัพธ์ วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ด้านความสามารถในการทำงานเป็นทีม ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพิจารณาจากสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

การสรุปและนำเสนอ

 นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเชิงประสบการณ์ที่เสริมสร้างทักษะการทำงานสำหรับนักศึกษาสาขาศิลปศาสตร์ ในสถาบันราชภัฏ พร้อมทั้งผลการตรวจสอบรูปแบบและผลการทดลองประสิทธิภาพของรูปแบบ โดยการบรรยายสรุป และให้ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป